

Градът Чървен се готвеше за високата чест да приеме младата Асенова царица.

7.

Огнено слънце обливаше с потоци бяла светлина ~~плътната~~ Истърска равнина. Кочията минаваше между нивя и ливади, кипурии и върти, браници и ^азърбели. Анна подаваше неспирно глава през открития прозорец, ненаситна да гледа красотите на новата си родина. Зрялото жито широко се вълнуваше, като златно море, залюляно от вятъра. Сенокосите се простираха като безкраен килим ~~а~~ дебел, зелен аксамит, попъстрен с червени, сини, жълти цветя. Навсякъде земята бе дала щедър плод и го сочеше с нескрита радост в обилния поток от багри, който заливаше равнини, долини и хълмове. Людете отставаша за миг лъскавите коси в кратка ^{от}умора и следяха със взор, сложили длан над вежди, непознатата кочия, която преминаваше с бърз ход из прашните друмища. Младият цар показваше на венгерката забележителностите на своята земя. Бяха ходили в Средец, в Никюп, Верея, Велбудж. А сега обикаляха Преславската област, богатата с развалини от веждо време.

Кочията спря ^всредата на един полуразрушен друм и поклонниците тръгнаха пеш към високата могила, обрасла с гъсто ~~навислени~~ разлистени дървета, която се ^{из}вдигаше в средата на малка котловина, обградена с високи хълмове. В подножието на могилата, сред купища разхвърляни едри камъни, се виждаше гранитната ~~та~~ колона. Дружината застана между развалините в смирено мълчание. След това Иоан Асен посочи гранитната колона на жена си и почна да разчита гръцкия надпис:

"Хан ювиги Омортаг, като остави своя стар дом, направи преславен дом на Истъра. И като измери земята между двата всеславни домове, направи в средата могила, ~~и~~ ^{от}самата среда на могилата до моя стар аул има 20,000 ^{разтега. И до Истъра се 20,000 разтега.} ~~орни~~. Самата пък могила е всеславна. И като измерих